

Streda 1. marca 2017 – Popolcová streda

Piesne: ES č. 92, 447

Text: 2Pt 1, 2 – 11

„Preto o to viac, bratia, usilujte sa upevniť svoje povolanie a vyvolenie, lebo keď to urobíte, nepotknete sa nikdy, a tak skôr budete mať prístup do večného kráľovstva nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Obdobie pôstu nám opäť pripomína, ako veľmi nás Pán Boh miluje. Dal nám to najdrahšie, čo mal. Obetoval Ježiša Krista pre našu záchranu. Apoštol Pavel napísal: *„Ten, ktorý neušetril vlastného Syna, ale vydal Ho za nás všetkých, ako by nám nedaroval s Ním všetko?“* (R 8, 32) V Kristovi, v ktorom si nás Boh vyvolil za svoje deti, obdaroval nás vzácnymi a veľkými zasľúbeniami, aby sme ušli porušeniu, ktoré je vo svete pre žiadostivosť. *„Lebo čokoľvek je vo svete, žiadosť tela, žiadosť očí a pýcha života, nie je z Otca, ale je zo sveta. Svet však hynie, aj jeho žiadosť hynie, ale ten, kto koná Božiu vôľu, zostáva naveky.“* (1J 2, 16 – 17) Boh nám dal v Kristovi novú šancu, lebo nechce, aby sme zahynuli, ale aby sme mali prístup do večného kráľovstva nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista. Je to veľká milosť, ktorej sa nám hriešnikom dostalo, no zároveň je to záväzok vynaložiť všetko úsilie na to, aby sme vzrastali v cnostnom živote, aby to, čo veríme, sme aj životom naplňali. Ak sme v Kristovi vierou poznali svojho Pána, pridávajme *„k viere cnosť, k cnosti poznávanie, k poznávaniu zdržanlivosť, k zdržanlivosti trpezlivosť, k trpezlivosti pobožnosť, k pobožnosti milovanie bratstva a k milovaniu bratstva lásku“*. Ako kresťania sme povolaní nasledovať šľapaje Krista. No a Jeho život bol v znamení lásky a služby. Svojim učeníkom, a teda aj nám, Pán hovorí: *„Podľa toho poznajú všetci, že ste moji učeníci, keď sa budete vzájomne milovať.“* (J 13, 35) Aj milosť a pokoj sa má rozhojňovať medzi nami tým viac, čím viac spoznávame Boha a Ježiša, nášho Pána. *„A tak teda, dokiaľ máme čas, čiňme dobre všetkým, ale najmä domácim viery.“* (Gal 6, 10) Náš vzťah k Bohu, k Ježišovi Kristovi, sa musí odrážať aj v našich medziľudských vzťahoch – v rodine, v cirkevnom zbore, na pracovisku. Obeťou Ježiša Krista sme boli očistení od hriechov. Nezabúdajme na to a s vďačnosťou za milosť, ktorej sa nám dostalo, sa o to viac usilujme upevniť svoje povolanie a vyvolenie. Ak chceme mať prístup do večného kráľovstva, žime tak, ako je hodné povolania, ktorým sme boli povolaní. Amen.

Modlitba:

Nebeský Otče, ďakujeme Ti za Tvojho Syna, ktorého si z lásky k nám hriešnikom nechal trpieť aj bolestne umrieť na Golgote. Daj, prosíme, aby sme si túto obeť, ktorú priniesol pre naše vykúpenie, vážili a žili sme ako Kristovi verní nasledovníci. Nech vzrastáme v cnostnom živote, v láske, pobožnosti, trpezlivosti, aby sme raz po dobrom boji viery v tejto časnosti smeli pre zásluhu nášho Spasiteľa vojsť do Jeho večného kráľovstva. Amen.

Mgr. Viera Mosná, zborová farárka v CZ ECAV Kráľova Lehota